

SỰ GIẢI CỨU HOÀN TOÀN

👉 Tôi hầu như không biết gì để nói sáng hôm nay. Tôi đang ngồi quay lại ở đó với Anh Egan, và tôi nghe thấy...Anh Neville đang nói điều gì đó, và nhìn về phía tôi. Và tôi nói với Anh Egan, “Anh ấy đang gọi tôi à?”

Và cậu ấy nói, “Anh ấy gọi đấy.”

2 Và rồi tôi đứng lên ở đây để nói điều gì đó vào sáng nay. Tôi đang nghĩ, khi tôi đã...Cái quạt ở đó, nơi họ...kéo tiếng nói, dường như chỉ kéo nó ra ngay, khi anh em đang nói. Có vẻ rằng cái quạt lấy tiếng nói đi ngay.

Tôi đã nghe rất...lời làm chứng khi tôi ở trong đó để cầu nguyện cho người phụ nữ qua điện thoại. Và người nhận được điện báo, đã quên ghi thành phố nơi gọi, từ vợ của Tiến sĩ Morrison. Và tôi sẽ chỉ kể cho anh em biết những gì tôi đã làm, cho lời cầu nguyện của tất cả anh em, và của tôi. Tôi đã đặt tay trên điện thoại, và chỉ vào số điện thoại, bất cứ ở nào, và cầu xin Đức Thánh Linh đến với người phụ nữ. Vì vậy tôi nghĩ rằng Ngài sẽ nghe điều đó thật giống như Ngài sẽ có nếu chúng ta sẽ...Hiểu không? Và tôi chỉ đặt nó xuống. Và có thể rằng đó là cách Chúa muốn. Hiểu không? Nó có thể là sẽ tốt hơn như thế.

3 Và sau đó tôi nghe những lời chứng trong khi tôi ở trong đó, của một người nào đó nói rằng Chị Rook đã...Tôi tin rằng Anh Neville đã nói rằng chị ấy, giống như bị—bị suy nhược tinh thần. Chúng ta hãy nắm lấy Đức Chúa Trời vì điều đó, chỉ cần ghi nhớ một điều này: Đức Chúa Trời biết người của Chính Ngài. Ngài biết tất cả về họ.

4 Các bạn có thể nghe thấy rõ ở phía sau không? Nếu không thể, có một số ghế trống ở trên đây. Các bạn có thể thay đổi nếu các bạn muốn. Và, chúng ta hãy xem, *đây* có phải là mi-crô chính không? [Một anh em nói, “Không, thưa anh.”—Bt.] Cái này trên *đây* là mi-crô chính? Được. Chúng ta sẽ xem liệu chúng ta có thể tiến gần hơn một chút hay không. Còn ngay xung quanh đây, Gene? Sẽ ổn thôi. Và đôi khi tôi bị khàn giọng một chút; tôi đã

giảng khá nhiều. Cái đó tốt hơn chứ? Các bạn có thể nghe rõ hơn không?

⁵ Và chúng ta chắc chắn ghi nhớ những điều này trong lời cầu nguyện. Và chúng ta muốn báo cáo một buổi nhóm đầy vinh hiển từ ở dưới...

Tôi đang nhìn Chị Rook phải không? Tôi nghĩ tôi đang nhìn một phụ nữ ở đây trông giống như chị ấy. Tôi nghĩ, “Chắc chắn mình không nói chuyện người giống nhau ở đây.” Tôi nhìn vào một người nào đó giống chị ấy, về phía sau. Chị ấy đang ở Bệnh viện Saint Edward.

⁶ Và vì vậy, tại Cleveland, Tennessee, và cũng ở California, chúng tôi đã có một buổi nhóm đầy vinh hiển. Chúa đã ban phước rất nhiều, và nhiều điều mà Ngài đã làm. Và chúng tôi rất vui vì điều đó. Sung sướng vì chúng ta có thể trở lại với nhóm của chính mình, báo cáo sự nhân từ và lòng thương xót của Đức Chúa Trời. Đó là cách họ đã làm trong Kinh Thánh.

⁷ Tôi rất cảm kích lời cầu nguyện của Anh Neville, hay lời cầu nguyện của Anh Beeler, cách anh ấy cầu nguyện cho dân sự, và—và cầu xin sự giúp đỡ và lòng thương xót. Và nếu chúng ta chỉ nhìn theo, anh em luôn luôn, mọi thứ đang diễn ra, anh em sẽ thấy có điều gì đó thật chân thực về nó. Và rồi khi Anh Neville đến và mang theo những người chấp sự này và vân vân, lên đây trên bục giảng, để—để tuyên bố các phước lành của Đức Chúa Trời trên việc—việc dâng hiến nhà thờ, tôi đã nghe anh ấy nói trong lời cầu nguyện của mình với Đức Chúa Trời, về những người đó, họ đã cầu nguyện cho nhau thế nào. Và điều đó làm tôi vui khi nghe một mục sư có thể cầu nguyện cho các chấp sự của mình, và các chấp sự cầu nguyện lại cho mục sư. Khi các bạn thấy một hội thánh đang hợp tác như vậy, ồ, điều gì đó sắp sửa hoạt động. Đó là cách mà hội thánh phải có trật tự. Và nó chỉ cho tôi một ý tưởng cho một đề tài. Tôi đã định nói về sự ban phước tại Kadesh, và sự từ chối việc nghe báo cáo về các thám tử, nhưng sau đó tôi đã đổi ý, sang việc khác vậy.

⁸ Và bây giờ, liên quan đến việc chữa lành, tôi chỉ có một lời làm chứng nhỏ mà tôi muốn đưa ra. Tôi hy vọng sẽ gặp con trai tôi, Billy, ở phía sau đó, nhưng nó đã giữ cái đó trong túi mình.

Và Billy đang trở nên tốt hơn trong các buổi nhóm, so với trước đây. Bị căng thẳng, bối rối, và anh ấy hầu như nói với mọi người rằng, “Ồ, ngồi xuống đi. Ngồi xuống đi.” Nói, “Tôi sẽ—tôi sẽ phát cho bạn thẻ câu nguyện.” Nhưng tôi nhận thấy, gần đây, có những người trong buổi nhóm mà anh ấy cảm thấy rất tiếc cho. Nếu anh ấy không có thẻ cầu nguyện, thì anh ấy sẽ đưa họ vào một căn phòng để tôi có thể đi cầu nguyện cho họ.

⁹ Và một điều như vậy đã xảy ra ở Chicago, lần vừa rồi. Và tôi muốn đọc lá thư đó nếu anh ấy đi vào. Tôi không hề thấy anh ấy. Anh ấy không biết tôi sẽ đến sáng nay, ở trên đây, và—và muốn—muốn có lá thư đó. Nhưng tôi chỉ nghĩ về nó khi tôi nghĩ về quá nhiều bệnh tật. Và đây là cách nó xảy ra. Đó là một lá thư được chứng nhận rằng...

Tôi đang đọc trên tờ báo, (tôi chưa bao giờ; được cho biết) rằng các tờ báo đang chỉ trích Oral Roberts, vì cầu nguyện cho một phụ nữ mắc bệnh tiểu đường và chết. Và tôi, bây giờ, như là một người Mỹ, tôi—tôi thích nghe luật lệ và—và người mà có thẩm quyền. Nhưng tôi nghĩ điều đó không công bằng. Tự hỏi liệu họ có đưa vào, trong tờ báo, tất cả những người Oral Robert đã cầu nguyện và được chữa lành không, mà các bác sĩ đã bỏ cuộc. Tôi tự hỏi, họ đã hoán đổi nó ngay lập tức, đấy. Họ không muốn làm điều đó. Và sau đó tôi nghĩ rằng có lẽ ma quỷ đã làm cho họ rối trí như vậy, mà, và Chúa cho phép điều đó, rằng Ngày Phán xét họ sẽ phải trả lời cho điều đó. Nhưng tôi biết trong hàng nghìn người, sắp chết, mà Oral Roberts đã cầu nguyện, và họ vẫn khỏe.

¹⁰ Vì vậy, các bạn thấy, họ, họ không công bằng về điều đó. Họ sẽ công bố quan điểm của họ, quan điểm phản biện, nhưng họ sẽ không công bố quan điểm khác. Bây giờ, tờ báo được cho là phải cập nhật cho công chúng về những sự kiện xảy ra. Thế thì tôi nghĩ, nếu con người quan tâm đến nhau, nếu ai đó được chữa lành, thực sự được chữa lành, thì mọi tờ báo ở Hoa Kỳ nên đăng bài báo về nó. Nhưng các bạn không thể thuê họ làm việc đó. Không. Bạn lấy điều gì đó như thế ở đó, họ sẽ cười khẩy và cười nhạo nó, và bác bỏ nó. Nhưng bây giờ nếu có bất cứ điều gì để chỉ trích...Nó chỉ cho thấy rằng quốc gia này đã sẵn sàng cho

sự phán xét. Đúng. Và phải có sự phán xét, và không có cách nào để thoát khỏi nó. Và họ chỉ đang chất lửa trên đầu họ, và vân vân. Và một—một sự...không hợp nhất như vậy, đối với các nguyên tắc! Một tờ báo, nguyên tắc của nó, là để—để thông tin cho công chúng về bất kỳ điều gì tốt hay xấu, mà đang xảy ra. Nhưng họ đang xa rời các nguyên tắc của mình. Và khi họ rời xa các nguyên tắc của mình, thì họ—họ sẽ không phục vụ tốt mục đích của mình.

¹¹ Và đó là cách xảy ra với hội thánh cũng vậy. Khi hội thánh xa rời các nguyên tắc của mình, nó có thể không bao giờ phục vụ tốt các thánh đồ. Chúng ta phải ở bên nhau, phải được thống nhất. Chúng ta phải một lòng một ý. Nếu không, chúng ta sẽ không bao giờ hầu việc Đức Chúa Trời hoặc dân sự, trừ khi chúng ta một lòng một dạ, tuân theo các nguyên tắc của Kinh Thánh và những điều mà Đức Chúa Trời đã phán là đúng. Chúng ta phải luôn đứng về phía họ.

¹² Billy đã bị vướng mắc trong phòng, tại Chicago, anh ấy... Người nào đó đến với anh, một người phụ nữ với chồng bà, bị ung thư phổi, sắp chết. Còn vợ ông ta là một nạn nhân bại liệt ngồi trên ghế lăn, và bà ấy đang cố gắng chăm sóc một người đàn ông khó có thể đứng dậy được, với căn bệnh ung thư phổi. Và Billy nói với ông ta, anh nói, “Tôi—tôi xin lỗi, thưa ông.” Nói, “Tôi rất vui phát cho ông một thẻ cầu nguyện.” Và anh nói, “Nhưng tôi—tôi không còn một cái nào nữa.”

¹³ Và ông ấy nói, “Ồ, được rồi, con trai.” Ông ấy nói, “Không sao đâu.” Nói, “Chúng tôi đã cố gắng đến được đây, nhưng điều đó thật không vui cho chúng tôi.”

¹⁴ Billy nói, “Hãy nói cho biết những gì ông làm.” Nói, “Tôi sẽ kiếm bố. Và tôi sẽ đưa ông ấy vào, và tôi sẽ đưa ông ấy ra ngoài.” Và nói, “Khi tôi làm vậy, ngay khi ông nghe Sứ điệp của ông ấy,” nói, “thì ông đi...hoặc vợ ông và ông, và vào một phòng nhỏ ở đó nơi tôi đi qua, và tôi sẽ nhờ ông ấy cầu nguyện cho ông bà.”

¹⁵ “Ồ,” ông nói, “thật là trung thành, con trai. Thế là khá tốt rồi.” Hiểu không? Đó là một—đó là một thái độ. Hiểu không? “Khá tốt. Tốt rồi.” Hiểu không?

16 Và đêm đó, Billy, khi trở lại đó, vẫn chống lại những gì ông đã nói, rằng ông có anh rể của mình ở đó người đang bị xuất huyết từ phổi. Còn chị dâu của ông ở đó, người bị chảy máu dạ dày, bị loét, cũng đã đến cùng với họ, đại khái là giúp họ vào được. Các bạn phải xem, sẽ có đây cả phòng, các bạn thấy. Nhưng đi qua và cầu nguyện cho họ, chúng tôi nhận được một lá thư hồi âm, qua đường bưu điện, rằng người đàn ông đó đã hoàn toàn lành bệnh ung thư phổi. Người phụ nữ, người vợ ngồi trên ghế lăn, đã đứng dậy, đi lại bình thường như mọi khi. Người đàn ông bị xuất huyết về—về phổi, do lao phổi, thì hoàn toàn khỏe mạnh. Và vợ anh thì khỏi bệnh loét dạ dày. Bốn người trong số họ đã được chữa lành, cùng một lúc! Tôi tự hỏi liệu các tờ báo có muốn in điều đó không. Thấy không? Thấy không? Thấy không? Ồ! Nhưng Đức Chúa Trời vẫn là Đức Chúa Trời. Ngài chỉ làm mọi việc theo cách của riêng Ngài, các bạn biết đấy, và Ngài thật tốt lành. Chúng ta rất vui biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời.

17 Chúng tôi đang nói chuyện buổi sáng nọ về một nhà truyền giáo trẻ tuổi mà chúng ta biết, thường đi khắp nơi, cầu nguyện cho người bệnh và mọi thứ. Và anh ấy đã đi và cầu nguyện cho một người trong bệnh viện ở Louisville, và một ca bệnh lao, người phụ nữ đã chết. Anh bạn trẻ nói, “Ồ, không cần...Đức Chúa Trời không...Không có Đức Chúa Trời. Ngài ắt giữ Lời Ngài.” Nói, “Tôi đã xúc dầu cho cô ấy giống như—như Kinh Thánh đã nói. Nếu Ngài không giữ Lời Ngài, Ngài không phải là Đức Chúa Trời.” Nói, “Nó chỉ là một cuốn sách.”

18 Vậy thì, điều đó có vẻ như thế trừ khi bạn biết Đức Chúa Trời. Đó là một phần của lời Kinh Thánh, nhưng nó không phải là tất cả của lời Kinh Thánh. Nó dựa trên nền tảng đức tin của cá nhân. Hiểu không?

19 Và tôi nói với vợ tôi, tôi nói, “Đã có rất nhiều điều xảy ra, mà anh chỉ biết rằng có. Anh không biết điều gì sẽ xảy ra với anh ở cuối đường. Anh có thể đi theo con đường giống như vậy. Nếu Đức Chúa Trời di chuyển bàn tay nhân từ của Ngài khỏi anh, thì anh cũng sẽ đi theo con đường tương tự. Nhưng chừng nào Ngài còn giữ bàn tay thương xót và sự hướng dẫn của Ngài trên anh, thì anh sẽ đi tiếp.” Nhưng tôi hỏi Meda, tôi nói, “Ai đã ở trong

căn phòng sáng hôm đó sau khi khái tượng của anh về việc nhìn thấy Sharon, con gái nhỏ của anh?”

²⁰ Nhân tiện, hôm nọ, tôi giống như ngất đi. Tôi đang ngồi trên đường phố. Và các bạn biết câu chuyện của tôi về sự hiện thấy về cô ấy, sau đó. Và tôi đã nhìn, đang đến bên cạnh tôi, và có một cô gái trẻ trên đường phố ở Jeffersonville đây, thật giống hệt như sự hiện thấy đó. Tôi chỉ phải nắm chặt hai bàn tay lại với nhau. Trông giống sự hiện thấy về Sharon bé bỏng của tôi rất nhiều! Khi đó cô ấy là một phụ nữ trẻ.

²¹ Và sau sự hiện thấy đó vào buổi sáng hôm đó, khi ở trong sự Vinh hiển, tôi...Hope đang nói với tôi, choàng tay qua vai tôi, nói, “Đừng lo lắng về chúng em, Bill. Chúng em tốt hơn rồi.” Tôi chỉ đang cố gắng tự tử. Và nàng nói, “Đừng lo lắng. Hãy hứa với em rằng anh sẽ không lo lắng nữa.”

²² Và tôi nói, “Anh không thể hứa điều đó, Hope à, bởi vì anh—anh—anh...anh lo lắng. Anh không thể tránh được.”

²³ Và tôi ra khỏi sự hiện thấy, đứng trong phòng tối. Và không phải là một sự hiện thấy, không phải sự tưởng tượng, nhưng cánh tay của cô ấy vẫn ở quanh tôi. Và cô ấy đang vỗ về tôi. Tôi nghĩ, “Chờ một chút. Đây không phải là...” Tôi không biết phải gọi nó là gì trong những ngày đó, một sự hiện thấy. Tôi gọi nó là một sự xuất thần. Tôi nói, “Đây là...Bàn tay của nàng vẫn ở đó.” Tôi nói, “Em có ở đây không, Hope?”

²⁴ Nàng nói, “Bill, hãy hứa với em rằng anh sẽ không lo lắng nữa về em và Sharon.” Vì, tôi đã cùng đường. Tôi đã sẵn sàng tự tử.

Tôi nói, “Anh hứa với em.” Và nàng ôm tôi, và vỗ về tôi với bàn tay của nàng.

Và sau đó tôi—tôi nói, “Hope, em ở đâu?” Tôi đã...cảm thấy phẫn chấn, cho đến nỗi tôi nắm được sợi dây xích nhỏ trên đèn và kéo nó. Tôi đi xung quanh, tìm kiếm từng chiếc ghế, xem nàng có ngồi ở đó không.

Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài cũng là Đức Chúa Trời ấy, ngày nay, như Ngài đã ở trên Núi Biển Hình khi Môi-se và Ê-li xuất hiện. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời.

25 Chúng ta có thể trải qua rất nhiều khó khăn và thử thách. Chỉ cần nhớ, có Người nào đó Đấng biết, soi đường, biến nó thành hiện thực. Tôi không biết điều gì đằng sau bức màn. Nhưng tôi biết một điều, tôi đang cố gắng vươn tới dấu hiệu của sự kêu gọi trên cao, mỗi ngày, cố gắng sống cho sự kiện trọng đại sẽ diễn ra vào một ngày nào đó; khi tôi sẽ gặp Ngài, mặt đối mặt, và kể câu chuyện, “Được cứu bởi ân điển.” Đó là ngày tôi sống cho. Bỏ lại những thứ đó đằng sau, mà là, tôi muốn vươn tới, cứ tiếp tục.

26 Tôi muốn đền tạm này, bây giờ mà các bạn đứng trên đôi chân của mình, tôi muốn các bạn tiếp tục hướng tới dấu hiệu của sự kêu gọi trên cao. Dù bạn làm gì, hãy gắn bó với nhau, thân thiện như có thể được, nhưng luôn luôn dang rộng cánh tay, để tiếp cận và đưa người khác đến, đưa họ vào. Nhưng trong Đức tin này mà bây giờ chúng ta đang rao giảng và tranh chiến sốt sắng, các bạn không di chuyển một in-sơ nào khỏi Nó. Vì, nếu các bạn tin tôi là tôi tớ của Ngài, thì đây là chương trình của Đức Chúa Trời. Nó sẽ không bao giờ chiếm đa số. Nó sẽ luôn nằm trong nhóm thiểu số, luôn có và sẽ luôn như vậy. Nhưng, hãy nhớ, có lời chép rằng, “Hỡi bầy nhỏ, đừng sợ; đó là ý tốt của Cha các ngươi sẽ ban cho các ngươi Vương quốc.”

27 Bây giờ, có một nhóm các chức vụ trong hội thánh chúng ta, các chấp sự, ủy viên trị sự, trưởng ban trường Chúa nhật, các mục sư, như hội thánh chúng ta sắp đặt cho có thứ tự. Và các bạn, dân sự, đã bầu ra những chức viên này và mục sư này. Tôi chỉ là người giám sát chung, thấy mọi việc diễn ra đúng đắn, và đưa ra lời khuyên và vân vân. Các bạn là người bầu chọn mục sư của mình, các bạn bầu những ủy viên trị sự của mình, các bạn bầu những chấp sự của mình, các bạn bầu mọi chức vụ có trong hội thánh này; các bạn, dân sự. Và nhiệm vụ của các bạn là đứng về phía những người đó, đấy, vì họ sẽ mắc sai lầm. Họ là người phạm. Họ chỉ là con người, và họ sẽ mắc sai lầm. Nhưng nếu Tổng thống Hoa Kỳ mắc sai lầm, chúng ta có ném ông ấy ra ngoài không, với tư cách là Tổng thống? Chúng ta quên nó đi và tiếp tục. Đó là cách chúng ta muốn làm với hội thánh chúng ta bây giờ. Tôi đã lắng nghe anh ấy cầu nguyện, vài phút trước, cho những chấp sự đó. Và để nghe lại ở đó, một lời chứng, ngay tại

cửa, từ những ủy viên trị sự, cách mà tất cả các bạn đồng một lòng như thế nào. Bây giờ hãy ở lại như cách đó. Bây giờ, các thành viên các bạn đứng bên cạnh những ủy viên, những chấp sự, và mục sư. Và hãy nhớ, khi các bạn kết hợp điều này với nhau, hãy nhớ rằng đó là việc của ma quỷ để thấy rằng điều đó đã tan vỡ. Bây giờ nó đã luôn xảy ra và sẽ luôn như vậy. Nhưng các bạn ủng hộ những người có chức vụ của mình, và đó là sự nói chuyện mà tôi sẽ thực hiện.

²⁸ Và sau đó tôi cũng có ở đây một số...điều gì đó cho bảng thông báo sáng nay, về cuộc họp của các ban ngành và thẩm quyền của họ. Và nó sẽ có trên bảng thông báo. Và tôi nhận được một bản sao cho Anh Roberson, người là trưởng ban chấp...của các ủy viên trị sự. Và rồi tôi nhận được một bản sao cho Anh Collins, tôi nghĩ, người đóng vai trò là trưởng ban chấp sự. Và bây giờ, tất cả các chức vụ này được thiết lập theo Kinh Thánh, và chúng phải có các luật lệ Kinh Thánh về những gì chúng phải làm. Do đó, các ủy viên trị sự có một chức vụ của riêng họ. Và các chấp sự có một chức vụ của riêng họ. Trưởng ban trường Chúa nhật có một chức vụ riêng. Và mục sư là người đứng đầu bày chiên.

²⁹ Vậy thì, mỗi ban trong những ban này đều có những điểm chung. Và tôi nghĩ rằng các bạn không nên có buổi họp cùng nhau, mà nên diễn ra theo mỗi chức vụ, vì các chấp sự không có gì để nói với những ủy viên trị sự trừ khi có một số công việc cần trình bày với họ. Và ngược lại, những ủy viên trị sự quản lý tài chính và những thứ của tòa nhà; họ không có gì với các chấp sự. Các chấp sự là cảnh sát của nhà thờ, và là những người phụ tá cho mục sư. Và những ủy viên trị sự là người nắm giữ tất cả tài sản. Những người ủy viên trị sự không liên quan gì đến khía cạnh thuộc linh của nó, và chấp sự không liên quan gì đến khía cạnh tài chính của nó. Do đó, nó phải là vậy. Và trưởng ban trường Chúa nhật chịu trách nhiệm về trường Chúa nhật của mình. Vì vậy, tôi đã viết tất cả điều đó, đánh máy ra, để có trên bảng tin.

³⁰ Và rồi chúng ta cũng sẽ có được, trong một khung, sự Dạy dỗ mà hội thánh đại diện cho, và đã đóng khung Nó ở đây, trong nhà thờ; những gì chúng ta đại diện, các—các nguyên tắc, sự Dạy

dỗ của hội thánh. Bây giờ, để là một hội thánh, chúng ta phải có một sự dạy dỗ.

³¹ Chúng ta không đặt ra những cột mốc nào, và nói, “Chúng ta chỉ tiến xa đến mức *này*.” Chúng ta đi ra thật xa, với sự tương giao với mọi người, mà Đức Chúa Trời sẽ cho chúng ta đi, theo lời Kinh Thánh của Ngài, với mọi người. Và bây giờ hãy gắn bó với nhau, đồng lòng, một tấm lòng, và tiếp tục di chuyển tới vì Chúa. Đó là cách Chúa muốn chúng ta làm.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện, và sau đó mở ra Lời.

³² Ôi Đức Chúa Trời yêu quý, giờ này chúng con sắp đến gần Lời Thiêng liêng, hay việc đọc Lời này. Cầu xin Đức Thánh Linh của Ngài thông giải cho chúng con biết điều mà chúng con cần. Và xin để chúng con nói, Chúa ôi, và hành động và sống, biết rằng tất cả chúng con là con cái của Ngài, bởi ân điển, như Ngài đã gọi chúng con. Cầu xin có một sự thông công trong hội thánh này, thấy rằng chúng con gần như nổi lên thành một động thái tuyệt vời nào đó, chúng con cảm thấy, về việc đưa các mục sư truyền đạo khác đi ra trong các công trường thuộc linh mà ở đó, nếu Ngài sai con vào các khu vực khác nhau trên thế giới, ở đó để thiết lập Đức tin, và có một nhà truyền đạo sẵn sàng và muốn đi, và được đào tạo để tiếp quản. Và nguyện xin Đức tin đã từng được truyền cho các thánh đồ, mà chúng con đang dùng cảm đấu tranh cho, trở thành một quỹ đạo trên khắp thế giới. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin cho đồng cỏ dại nhỏ bé này, như đã có ngày nọ khi chúng con dâng nó cho Ngài, xin cho có một nhà thờ mọc lên ở đây, Chúa ôi, hầu cho từ đó sẽ có những mục sư truyền đạo và các nhà truyền bá phúc âm và các giáo sư và những nhà truyền giáo, đến khắp nơi trên thế giới.

³³ Chúng con cầu xin, sáng nay, một phước lành đặc biệt cho Anh và Chị Stricker của chúng con là người đang đau khổ bây giờ. Nhưng chúng con biết rằng tất cả chúng con đều phải trải qua những thử nghiệm này. Mọi người con đến với Đức Chúa Trời đều phải được uốn nắn, thử thách. Và nếu chúng con dễ dàng từ bỏ, và quay lại, thì chúng con là con ngoài giá thú, và không phải là con của Đức Chúa Trời. Xin ban cho Anh và Chị Stricker sức mạnh và quyền năng, để họ kiên trì thực hiện nhiệm vụ của

mình. Nếu họ phải xin thức ăn gì họ ăn, xin để bàn tay phước hạnh của Ngài trên họ. Vì chúng con không biết nhưng có thể thông qua chính nỗ lực đó mà Ngài sẽ cho người bản xứ Châu Phi thấy một Cơ-độc nhân chân thật là gì. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Bây giờ xin cho tất cả được nên theo ý của Ngài.

³⁴ Xin ban phước cho mục sư này, Anh Neville. Lạy Chúa, chúng con cầu nguyện, rằng Ngài sẽ khiến anh trở thành người chăn bầy, như Ngài đã từng làm trong quá khứ. Và chúng con sẽ không quên người vợ bé bỏng, đáng yêu của anh ấy đang bị bệnh nặng. Kẻ thù muốn để lại Anh Neville với những đứa con đó, không có mẹ, nhưng chúng con đứng và đặt để, bởi đức tin, Huyết của Chúa Jêsus Christ giữa kẻ thù đó và người chị của chúng con. Cầu xin Thánh Linh của Ngài, Chúa ôi, ở trên chị ấy rất nhiều, biết rằng tất cả phụ nữ đều được quy định để đi xuống thung lũng này, trong bóng tối của thời đại này, nhưng chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ ở cùng chị ấy. Xin ban phước cho những đứa con nhỏ ấy. Bây giờ chị ấy sẽ lo lắng, và bồn chồn, nhưng xin Đức Thánh Linh luôn ở bên cửa của lòng thương xót, mọi lúc, đối với gia đình đó.

³⁵ Xin ban phước cho ban trị sự của chúng con, Anh Wood của chúng con, và Anh Egan, Anh Roberson của chúng con, và tất cả những người khác, Chúa ôi. Các chấp sự, các ủy viên, và tất cả những người hợp tác trong hội thánh, chúng con cầu nguyện, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ để họ hầu việc nhiệm kỳ của họ với sự thánh khiết và—và sự công bình. Xin ban phước cho những người đó, Chúa ôi, mà đã hầu việc trong quá khứ. Và chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ tiếp tục ở với tất cả chúng con, hầu cho chúng con sẽ được biết đến như một hội thánh của sự hiệp một, và Thánh Linh và tình yêu của Chúa. Bây giờ chúng con cầu nguyện để Ngài sẽ phân chia Lời cho chúng con, như chúng con cần, khi chúng con đọc ra Lời được chép của Ngài. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

³⁶ Và trong sự cầu nguyện, tôi đang nghĩ như chúng ta đang chúc phước hay cầu xin những phước lành cho ban trị sự hiện đại của chúng ta...ban trị sự mới của chúng ta và vân vân, tôi đang nghĩ về Anh Fleeman và Anh Deitzman của chúng ta và họ

đang ngồi đây, những người đã phục vụ tốt, trước đây. Và chúng ta muốn biết ơn Đức Chúa Trời vì sự phục vụ trung tín của họ. Cầu xin Chúa luôn ở với họ, để ban phước và giúp đỡ họ. Tôi muốn đọc trước...Chỉ cần nhớ bây giờ, bằng thông báo và vân vân, và các buổi nhóm sắp tới.

³⁷ Và chúng tôi rất vui khi có mặt với chúng ta, sáng nay...Ồ, tôi có thể nói điều đó như thế này, một người rất quý đối với tôi, trong quá khứ, và quý giá bây giờ, một người anh em tốt, Fred Sothmann, từ...và vợ anh ấy, đến từ Saskatchewan, Canada, hiện đang ở đây để ở với chúng ta, tại đất nước chúng ta, một người kiêu ngạo; nhưng trong sự thông công của chúng ta, một người anh yêu quý, Anh Fred Sothmann đang ngồi ở đó. Anh ấy quản lý chiến dịch cho tôi khi tôi ở Canada.

³⁸ Và một người anh quý báu khác, trước đây cũng là người Canada, vốn là một doanh nhân, và có thể chứng minh cho thế giới rằng anh không thể phụ lòng Chúa. Anh ấy và bạn của mình đã hình thành quỹ tài chính cho việc xây dựng một địa điểm, hoặc cho một hội truyền giáo nước ngoài, một quỹ tài trợ. Và họ gọi tôi đến Oakland, để họp, và nói rằng họ có tiền. Họ sẽ tài trợ tất cả, trong quỹ tài trợ của họ.

³⁹ Anh Fred và tôi đã thử điều đó vì một số tiền mà Anh Fred có, mà tôi sẽ không lấy với tư cách cá nhân. Vì vậy sau đó chúng tôi quyết định sẽ tặng nó cho dân sự Canada và thậm chí không nhận một món quà nào, nhưng nó không diễn ra tốt đẹp. Các buổi nhóm diễn ra tốt. Nhưng bởi vì chúng tôi không nhận một tiền dâng...Tôi không quan tâm liệu nhà thờ có đáng giá hàng trăm tỷ đô la không, anh em vẫn nợ nó, với Đức Chúa Trời, để nhận một tặng phẩm. Đó là một phần của sự thờ phượng. Và bạn đã cướp đi điều đó...Cũng như tôi chống lại tiền bạc và những thứ như thế, tôi nhận ra, khi một người sai trật, anh em có thể cũng thừa nhận rằng mình sai, vì Anh Fred và tôi đã thấy nó mang lại kết quả không tốt lắm.

⁴⁰ Và, Anh Borders, khi tôi rời Anh Fred và đến gặp anh ở Oakland, tôi đã nói, “Anh đừng làm vậy. Anh chỉ cần chuyen đĩa tiền dâng, nhận một sự dâng tiền, và, dù đó là gì, hãy đặt

nó trở lại trong quỹ tài trợ của anh cho một buổi nhóm khác ở đầu đó.”

⁴¹ Và trước khi buổi nhóm kết thúc, Anh Border và những người bạn của anh ấy đến gặp tôi, và nói, “Theo như chúng tôi đã đưa vào trong buổi—buổi nhóm, đã được thu xếp rồi.”

⁴² Và sau đó, vài ngày trước, anh ấy đã sắp xếp cho một buổi nhóm ở San Jose, California, nơi anh ấy có một số, tôi đoán là sáu mươi hoặc bảy mươi nhà thờ trong thung lũng, thuộc mọi đức tin khác nhau tất cả đều hợp tác. Chúng tôi đã có một buổi nhóm tuyệt vời, và trở lại lần nữa, vào tháng Mười một. Chúng tôi rất vui khi có các anh cùng với chúng tôi, Anh Borders và Anh Fred đang ngồi phía sau đó. Và những người này có thể là người lạ đối với tất cả các bạn, nhưng họ đã là những người anh em quý báu đối với tôi ngoài công trường thuộc linh, thiết tha tranh đấu cho Đức tin mà chúng tôi đang đại diện. Đức Chúa Trời ban phước cho anh, người anh em. Chúng tôi rất vui khi có các anh sáng nay, trong đền tạm nhỏ, cũ ở đây. Nó không có nhiều thứ để xem xét. Nhưng có điều gì đó ở đây, mà, chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời sống ở đây, anh em thấy đấy, vì vậy chúng ta vui mừng vì điều đó. Và có các anh em quý giá khác, nếu tôi có thời gian đề cập, mà ở với chúng ta ngày hôm nay.

⁴³ Bây giờ tôi đang dự kiến và cầu nguyện để trong vài ngày tới, ý Chúa, tôi muốn đi, cảm thấy được dẫn dắt...Tôi chưa đưa ra thông báo. Buổi nhóm tiếp theo, tới Ohio, ở với Anh Sullivan, trên khu cắm trại, trong một thời gian ngắn. Chỉ khoảng trăm dặm lên đó, tôi đoán, Gene à, điều gì đó như thế. Là một chuyến đi tốt đẹp, anh chưa lên kế hoạch cho kỳ nghỉ của mình, nếu Chúa tiếp tục dẫn dắt chúng ta. Người đàn ông rất tốt, và chúng ta đánh giá cao Anh Sullivan, rất nhiều. Chỉ là một...Anh ấy là thị trưởng của thành phố. Ông ta là cựu thị trưởng, và chỉ là một người Kentucky điển hình thuở xưa. Đó là tất cả những gì tôi có thể nói về anh ấy. Khi tôi gặp anh ấy một ngày nọ ở...Cả hai chúng tôi đều lớn lên ở vùng núi Kentucky ở đó. Anh ấy nói với tôi, “Anh vẫn còn mang khăn choàng quanh cổ chứ, Billy?” Giờ thì anh em biết anh ấy là người Kentucky thế nào—thế nào rồi. Bây giờ chúng ta hãy lật ra trong...

Không coi thường những người anh em Kentucky của tôi ở đây, Anh Jefferies, và vân vân. Tôi cũng, là người Kentucky, các bạn biết đấy. Tôi sẽ cho các bạn biết một điều chúng ta có. Chúng ta không phải là những người Kentucky, hay chúng ta cũng không phải là người Mỹ. Chúng ta là những người hành hương và những người khách lạ. Chúng ta đang tìm kiếm một Thành phố để đến.

⁴⁴ Bây giờ dành cho việc đọc, chúng ta hãy đọc từ Sách Xuất Hành, trong vài phút. Tôi muốn đọc từ chương thứ 23, và bao gồm, câu thứ 20 đến câu thứ 23. Và tôi muốn lấy một đề tài sáng nay, từ phân đoạn như thế này, về điều này, đúng hơn là: *Sự Giải Cứu Hoàn Toàn*. Và tôi sẽ không, nói lâu, bây giờ trong khi tôi đang đợi các bạn lật tới Sách và chương của mình.

Đây này, Ta sai một Thiên sứ đi trước mặt các ngươi, đặng giữ gìn các ngươi trong lúc đi đường, và đưa các ngươi tới nơi Ta đã dự bị.

Trước mặt người,...phải nghe theo tiếng người, chớ nên phản nghịch; vì người sẽ chẳng tha những sự vi phạm của các ngươi đâu: vì danh ta ngự trong người.

Tôi chắc chắn rằng hội chúng biết Thiên sứ này là ai. “Danh Ta ngự trong Người.”

Và nếu các ngươi sẽ chăm chỉ vâng theo tiếng người, cùng làm theo mọi lời Ta phán; thì Ta sẽ thù nghịch cùng kẻ thù nghịch các ngươi, và đối địch với kẻ đối địch các ngươi.

Vì Thiên sứ Ta sẽ đi trước các ngươi, đưa các ngươi... vào xứ của dân A-mô-rít,... dân Hê-tít,... dân Phê-rê-sít,... dân Ca-na-an,... dân Hê-vít, và... dân Giê-bu-sít: rồi Ta sẽ diệt chúng nó.

⁴⁵ Cầu xin Chúa ban phước cho Lời Ngài khi chúng ta nói bây giờ trong vài phút, nếu các bạn cầu nguyện. Tôi đã nghĩ về chủ đề này, về: *Sự Giải Cứu Hoàn Toàn*.

Hội thánh đã ở trong—trong thiếu số. Nó sẽ luôn như vậy, trong các thành viên, cho đến khi Chúa Jêsus đến. Nhưng Nó đang sống dưới những đặc ân do Đức Chúa Trời ban cho của Nó.

Nếu chúng ta chỉ biết, đây là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống; không phải là Đền tạm Branham, nhưng Đền tạm Branham chỉ là một phần của Nó. Có những đền tạm khác như vậy trên khắp đất nước.

⁴⁶ Anh Snelling, tối nay, đang có một buổi lễ báp-têm. Tôi quên Anh Curtis đã bảo tôi thông báo điều đó, hay đã nói với tôi ngày hôm qua, là có điều đó. Anh ấy đang có lễ báp-têm. Và nếu người nào ở đây chưa hề chịu báp-têm, cho đến lúc này, ờ, Anh Snelling sẽ rất vui để làm điều đó, tối nay. Đó là Đền tạm Thánh Khiết ở Utica. Và Anh Junior Jackson, ở New Albany. Và có nhiều nhà thờ như vậy khắp đất nước. Nhưng chúng ta hết thầy đang sống, dường như, ít, nhiều, như thế ở phía bị đánh bại.

⁴⁷ Tôi đã nghe Anh Neville thông báo sáng nay, phía sau đó, tôi chợt nghĩ, rằng dân sự dường như đang rời xa sự giải cứu. Dường như là một điều gì đó, mà, mọi người đã thấy nó, vì vậy họ chỉ đẩy nó sang một bên, “Ồ, chà, Đức Chúa Trời có thể làm điều đó.” Nhưng đó không phải là thái độ.

⁴⁸ Bấy giờ, Môi-se, khi ông được Đức Chúa Trời kêu gọi, ông đã là một tiên tri toàn diện, hoàn toàn.

Khi Đức Chúa Trời sai một người làm bất cứ điều gì, Ngài hoàn toàn trang bị cho người đó mọi thứ mà người đó cần. Nếu Đức Chúa Trời kêu gọi một người làm thầy giảng, thì Ngài đặt một điều gì đó vào người đó để rao giảng. Nếu Ngài kêu gọi người đó làm một giáo sư, thì Ngài đặt một điều gì đó vào người để dạy cùng. Nếu Ngài kêu gọi người trở thành một nhà tiên tri, thì Ngài đặt một điều gì đó trong người, để thấy những khải tượng và để trở thành một nhà tiên tri. Đức Chúa Trời luôn luôn trang bị đầy đủ cho người của Ngài.

Và đó thật là những gì Ngài đã làm khi sai Môi-se đến Ai Cập. Ngài đã nuôi dưỡng ông theo cách nào đó. Và Ngài đã dạy dỗ ông theo cách nào đó, và Ngài đã uốn nắn ông, và làm ra ông, và tạo nên ông. Sau khi Ngài đã hứa với Áp-ra-ham, hàng trăm năm trước, rằng Ngài sẽ giải cứu dân tộc, thì Ngài—Ngài đã ghi nhớ trong trí rằng Ngài sẽ tạo ra Môi-se giống như cách Môi-se đã được tạo ra. Môi-se là một nhà tiên tri hoàn hảo. Và thế thì, trở thành một nhà tiên tri hoàn hảo, thì...

49 Cũng giống như bạn, nếu bạn là một Cơ-đốc nhân, Đức Chúa Trời không làm ra bất kỳ Cơ-đốc nhân nửa vời nào. Đức Chúa Trời tạo ra những Cơ-đốc nhân hoàn toàn. Đức Chúa Trời không tạo ra những thầy giảng nửa vời, nhưng những thầy giảng có thể nửa vời. Và Đức Chúa Trời khiến con cái của Ngài trở thành những Cơ-đốc nhân, nhưng đôi khi họ lại là Cơ-đốc nhân nửa vời. Nhưng đó không phải là ý định của Đức Chúa Trời dành cho họ theo cách đó. Đó là những đường lối riêng của họ bị pha trộn với kế hoạch của Đức Chúa Trời cho cuộc đời họ, và đó là điều khiến họ trở nên như vậy. Đức Chúa Trời không muốn họ trở thành những người Cơ-đốc nhân nửa chừng, hoặc người giảng đạo nửa chừng, thỏa hiệp với cả hai bên, hoặc...Ngài muốn họ hoàn toàn sẵn sàng chiến đấu.

50 Bây giờ, Môi-se, Đức Chúa Trời đã khiến ông trở thành một nhà tiên tri trọn vẹn, cho một sự giải cứu hoàn toàn. Và Môi-se đã hoàn toàn phó thác trong tay Đức Chúa Trời. Đó là lý do khiến ông trở thành con người của chính mình. Ông rất trọn vẹn ở trong Đức Chúa Trời cho đến nỗi Đức Chúa Trời có thể tin cậy ông.

51 Tôi tự hỏi, sáng nay, như những Cơ-đốc nhân, nếu chúng ta đầu phục ý riêng của mình, và đầu phục chính mình hoàn toàn với Đức Chúa Trời, đến nỗi Đức Chúa Trời có thể tin cậy chúng ta sự đặt để mà Ngài đã đặt chúng ta. Tôi tự hỏi, sáng nay, về chính mình, nếu như tôi có thể rất đầu phục Đức Chúa Trời đến nỗi Đức Chúa Trời có thể tin cậy tôi, có thể tin cậy Anh Neville, có thể tin cậy ban trị sự của chúng ta, ban chấp sự của chúng ta, hay các thuộc viên của chúng ta trong hội thánh chúng ta. Chúng ta hết thảy đều có một địa vị, và chúng ta có một bốn phận.

52 Mục sư đã có một vị trí nhiệm vụ, đứng và giảng sự giàu có không thể dò được của Đấng Christ, không thỏa hiệp, nếu ông được kêu gọi trở thành một thầy giảng. Ông sẽ không tiếc một điều gì cho một người, nếu ông được kêu gọi trở thành một thầy giảng.

53 Và thuộc viên của hội thánh, người đó được kêu gọi trở nên thành viên của nhóm nào đó này, thì người đó sẽ không nhân nhượng. Nếu hội thánh tin rằng chúng ta không nên đánh bạc,

thì thành viên đó không bao giờ được chạm vào một bộ bài. Chúng ta không tin vào việc uống rượu, người ấy nên quay đầu lại hoàn toàn với việc uống rượu. Nếu chúng ta không tin vào cờ bạc, hoặc hút thuốc, thuốc viên của hội thánh này không bao giờ được chạm vào những thứ như vậy. Đức Chúa Trời ban cho sự giải cứu hoàn toàn. Khi chúng ta...

Ngài sẽ làm điều đó nếu chúng ta hoàn toàn đầu phục chính mình cho Ngài. Nếu chúng ta hoàn toàn phó thác mình trong tay Ngài, thì Đức Chúa Trời có thể sống trong chúng ta. Đấng Christ, Niềm Hy Vọng của sự Vinh hiển, Ngài có thể phản chiếu chính Ngài từ chúng ta khi chúng ta ra khỏi con đường đó. Khi ấy những suy nghĩ của chúng ta là những suy nghĩ của Ngài. Anh em có thể tưởng tượng Đấng Christ đang hút một điếu xì gà không? Anh em có thể tưởng tượng Đấng Christ đang uống rượu, hoặc chơi bài không? Thế thì nếu linh của bạn là một phần của Thánh Linh Ngài, thì Ngài muốn có nó dựa trên sự xưng tội của bạn. Nhưng bạn cho phép ma quỷ xâm nhập và tiếp quản. Và mọi lúc, trong thâm tâm, tận đáy lòng, bạn biết mình đã sai khi làm những điều đó.

Và khi một thành viên chống lại thành viên kia, bạn biết điều đó là sai. Anh em được truyền lệnh phải cầu nguyện cho nhau, không được nói chuyện chống lại nhau, nhưng phải yêu thương nhau. Và nếu ai đó sa ngã, hãy nhắc người đó lên, giúp đỡ anh ta. Vậy thì, điều đó khiến chúng ta trở thành một—một—một nhóm các tín đồ thống nhất. Vậy thì, khi chúng ta không tuân theo điều đó, thì chúng ta không vâng lời Đức Chúa Trời và chúng ta làm Đức Chúa Trời không hài lòng. Và do đó, hội thánh của chúng ta, dân tộc của chúng ta không thể thịnh vượng, hội thánh không thể đi tiếp, là bởi vì chúng ta không hợp nhất với nhau. Như Chúa Jêsus đã phán, “Một chút men làm dậy đống bột.”

⁵⁴ Bây giờ, nếu ban ngành hội thánh, hoặc giống như các—các chấp sự, sẽ đến và nói rằng chúng ta thì...nghĩ rằng chúng ta nên xây dựng một đền tạm mới. Nếu đó là biểu quyết của các chấp sự, và những ủy viên trị sự được hỏi ý kiến và họ không có tiền để làm điều đó, thì họ có một chương trình xây dựng như chúng ta đang diễn ra bây giờ. Và rồi nó được trình ra trước cử

tọa chung, như chúng ta nên làm, tất cả các hội thánh đều có chủ quyền. Thế thì nếu hội thánh bỏ phiếu cho đền tạm mới, thì tất cả chúng ta nên hợp tác với nhau trong việc xây dựng đền tạm mới đó.

⁵⁵ Thành thật mà nói, bản thân tôi, khi họ nói về đền tạm mới, đối với tôi, tôi đã chống lại ý nghĩ đó. Đúng thế. Tôi nói, “Chúng ta không cần chính xác một đền tạm mới. Tôi có lẽ sẽ rời khỏi đây khá sớm, như Chúa...nếu những gì Ngài cho tôi thấy sẽ ứng nghiệm. Chúng ta cần gì với một đền tạm mới? Chúng ta không có tiền.”

⁵⁶ Sau đó tôi đi xuống và cảm nhận cảm giác của hội thánh, rằng hội thánh, phần lớn, dường như muốn có nó. Thế thì tôi đã làm gì? Tôi đã hy sinh những suy nghĩ của riêng mình và tham gia vào hội thánh. Chắc chắn, chúng ta hãy làm điều đó. Nếu...Đó là cách chúng ta bỏ phiếu, đó là cách có trong thời Kinh Thánh, cách mà hội thánh đã bỏ phiếu. Chủ—chủ quyền, các nhóm người, họ đến với nhau. Đoàn kết là sức mạnh. Vì vậy, do đó, tôi nói, “Chắc chắn, nếu đó là cách hội thánh muốn, nếu đó là điều Đức Chúa Trời đang muốn, thì Ngài có nhiều thẩm quyền bầu cử giữa cả một nhóm người hơn là Ngài có đối với tôi, vì tôi không có sự hiện thấy nói rằng điều đó không nên.” Vì vậy chúng tôi đến với hội thánh, và hành động với hội thánh. Và tôi đứng đằng sau nó, để làm tất cả những gì tôi có thể, thấy, để giúp đỡ hội thánh.

⁵⁷ Điều đó nên là động cơ của mọi Cơ-đốc nhân và mọi người trong hội thánh, là để thống nhất bản thân và gắn bó với nhau. Bất cứ điều gì hội thánh bỏ phiếu cho, đó là điều chúng ta nên ủng hộ. Sau đó nói, chẳng hạn, việc...muốn thay đổi điều gì đó trong hội thánh. Ồ, thế thì, nếu những ủy viên trị sự muốn, thì... người nào khác muốn, các chấp sự, họ muốn thay đổi một điều gì đó, điều đó đến trước hội thánh, hội thánh sau đó đến với nhau. Và nếu ý tưởng của chúng ta—nếu ý tưởng của chúng ta ở đây có vẻ hơi khác so với những gì cả hội thánh đã nói, chúng ta hãy hy sinh ý tưởng đó, vì đó là cách duy nhất chúng ta có thể hiệp nhất. Và nếu hội thánh này sẽ tiếp tục đi theo con đường mà các bạn đang đi bây giờ, và được đoàn kết với nhau, Đức Chúa Trời

sẽ...Nó không giới hạn, những gì Ngài sẽ làm, nếu chúng ta gắn bó với nhau. Chúng ta phải gắn bó với nhau. Đó là cách chúng ta muốn trở thành, thật hoàn thiện với nhau, và sau đó thật hoàn thiện trong tay Đức Chúa Trời.

⁵⁸ Rồi chúng ta phải có một người mà chúng ta tin rằng rao giảng Lời Chúa. Nếu người ấy không làm điều đó, thì hãy kiếm ai đó làm điều đó. Đó là cách chúng ta phải đứng. Nếu ban trị sự không ủng hộ điều đúng, thì công việc của anh em chọn một người nào đó sẽ ủng hộ điều đúng. Và sau đó khi anh em làm điều đó, hãy bảo vệ nó. Điều đó tùy anh em. Ủng hộ nó. Và, tất cả cùng nhau, chúng ta đang đứng về một Điều, đó là Đức Chúa Trời.

⁵⁹ Nếu một thành viên mắc lỗi, đừng gạt bỏ anh ta. Hãy giúp anh ta. Nâng anh ta dậy. Gặp nhau, có sự lắng nghe với nhau. Đó là những gì Kinh Thánh dạy. Khi chúng ta mắc sai lầm, chúng ta hãy đi đến trước mặt Chúa. Trước khi có thể đi trước Chúa, chúng ta phải đi đến trước người mà chúng ta làm tổn thương.

⁶⁰ Tôi chỉ phải làm điều đó. Và tôi biết rằng tôi đã làm sai. Tôi đã nói dối, khiến vợ tôi nói dối. Tôi tin rằng tôi đã nói với bạn về điều đó, tại nhà thờ ở đây. Cách đây vài ngày, cách đây không lâu, cách đây khoảng sáu tuần. Các luật sư đã khiến tôi rất xé lòng, về cuộc điều tra này, cho đến khi tôi hầu như không biết mình đang ở đâu. Tôi vừa từ văn phòng về nhà, để ăn tối. Và số điện thoại riêng đổ chuông, và Meda bắt máy. Cô ấy đưa tay lên, nói, “Lại là họ các luật sư.”

⁶¹ Tôi nói, “Anh không thể chịu đựng thêm một buổi tối nào nữa. Đầu anh cảm thấy như bị căng ra. Anh đang mất trí, cứ kéo anh đăng này, và đăng kia, và đăng này.” Tôi nói, “Anh không thể chịu đựng được điều đó.” Và tôi bật dậy, và tôi nói, “Hãy nói với họ rằng anh không có ở đây,” và chạy vòng ra sau nhà.

⁶² Khi tôi trở lại...Meda rất bận tâm với những điều đó. Cô ấy gặp tôi ở cửa, gần như khóc. Cô ấy nói, “Bill, đó có phải là điều đúng đắn để làm không?”

⁶³ Anh em biết mình thế nào. Tôi biết tôi như thế nào. Tôi nói, “Chắc chắn rồi. Anh đã không có ở đây ngay lúc đó.” Tôi biết Đức

Chúa Trời đã lên án tôi vì điều đó. Tôi nói, “Anh đã không có ở đây ngay lúc đó.”

Nói, “Nhưng anh đã ở đây khi anh ấy thực hiện cuộc gọi.”

64 Chiều hôm đó tôi đi cầu nguyện cho một em bé bị bệnh. Và trước khi tôi ra khỏi nhà, điện thoại lại đổ chuông, và bé Joseph chạy lại cầm điện thoại và nói, “Bố ơi, bố muốn con nói với họ là bố không có ở đây không?” Bạn thấy tội lỗi làm hư hỏng thế nào, cuối cùng một gia đình sẽ là gì?

65 Giảng thứ Nhất, chương thứ 5, và câu thứ 21, nói, “Nếu lòng chúng ta không lên án chúng ta, thì chúng ta có lòng tin cậy nơi Đức Chúa Trời.” Nhưng nếu lòng chúng ta lên án chúng ta, thì làm sao chúng ta có thể tin cậy nơi Đức Chúa Trời? Chúng ta biết, chừng nào chúng ta còn có tội lỗi chưa được thú nhận, thì Ngài sẽ không bao giờ nghe chúng ta. Điều đó gay gắt, nhưng, chính là—chính là—chính là, hội thánh cần những điều này.

66 Sau đó tôi bắt đầu cầu nguyện cho đứa bé này. Và khi tôi bắt đầu đặt tay lên nó, Chúa đã quở trách tôi và phán, “Người đã nói dối. Người không thích hợp để cầu nguyện cho đứa bé đó.”

67 Tôi quay lưng lại với người đàn ông đó. Tôi nói, “Thưa ông, ông cứ đợi ở đây. Tôi có điều gì đó để làm cho đúng.”

68 Tôi gọi cho luật sư và đi xuống văn phòng, gọi ông ta vào. Tôi nói, “Nhìn này, thưa ông, tôi đã nói dối. Tôi đã nói dối vợ tôi. Cô ấy nói tôi không có ở đó, và tôi chạy ra sau nhà.” Và tôi đã thú nhận điều đó và nói với ông ấy về nó.

69 Bước tới và đặt tay lên vai tôi. Ông ấy nói, “Anh Branham, tôi luôn tin tưởng anh, nhưng tôi tin hơn bao giờ hết, một người đàn ông,” ông nói, “sẵn sàng sửa chữa những sai lầm của mình.”

70 Tôi nói với ông, tôi nói, “Tôi đã bắt đầu cầu nguyện cho một đứa trẻ, và Chúa chỉ kết án tôi, trong lòng tôi, bởi vì tôi biết tôi đã làm sai.”

71 Rồi, ngày hôm sau, vợ nói, “Anh đi đâu?”

Tôi nói, “Đến hang động của anh.”

72 Và tôi đi lên hang động của mình, phía trên Charlestown, nơi tôi đã đến, trong nhiều năm. Tôi vào đó, và tôi cầu nguyện suốt

ngày hôm đó, “Ôi Chúa, đừng bao giờ để con làm điều như thế lần nữa. Xin tha thứ cho con, Chúa ôi, vì khi con bắt đầu đặt tay trên người đau, để cầu nguyện, thì con bị định tội.” Tới khoảng ba giờ chiều, tôi đi ra. Có một tảng đá lớn nằm ngoài đó. Và tôi đã ở trên tảng đá đó và đang nhìn lên phía đông, với hai tay giơ lên, ngợi khen Chúa. Và nó thật rất yên tĩnh trong đó. Và tôi nói, “Lạy Chúa, nếu Ngài chỉ...Có lần Ngài đi ngang qua Môi-se, và người nói đó là...khi Ngài đưa người trong khe đá, và nó trông giống như phần sau của một người.” Tôi nói, “Ngài có thể làm điều đó một lần nữa không, Chúa ôi? Xin cho con biết con được tha thứ.” Và tôi nói, “Nếu Ngài sẽ giúp con và đến trên tâm trí của con...” Tôi nói, “Chúa ôi, con không mạnh mẽ lắm về mặt tinh thần, vì con không có học thức.” Tôi nói, “Và con—con đang cố gắng hầu việc Ngài. Ngài biết tấm lòng của con, và con đã không...con không nên làm điều đó. Con không cố ý làm điều đó. Đầu con thật cảm thấy như muốn nổ tung, con rất lo lắng, và con đã làm nó trong một khoảnh khắc khi Sa-tan bắt được con.” Tôi nói, “Nếu Ngài tha thứ cho con, thì, xin cho con gặp Ngài, thưa Chúa.”

⁷³ Đức Chúa Trời là Quan Án của tôi; ngay bên cạnh tôi, một chỗ nhỏ trong bụi cây bắt đầu quay cuồng như một cơn Gió, và Nó đến ngay bên cạnh hang động nơi tôi đang ở, và đi xuyên qua rừng cây. Ô, thưa anh em, một sự bình yên vượt quá mọi hiểu biết quét qua tôi, và tôi đã kêu lên. Tôi khóc. Tôi đã hét. Tôi biết tội lỗi của tôi đã được tha thứ cho tôi. Đấy, tôi đã không hiệp nhất với Đức Chúa Trời, tôi không thể giải cứu cho đứa bé.

⁷⁴ Tôi...Và ngay ngày hôm sau, có một người đàn ông đến từ Chicago, là một vĩ nhân, một người Công giáo mới cải đạo, các van trong trái tim của ông bị phình ra như một ống bên trong bị thổi phồng, và họ đã cố gắng cắt chúng ra trong một thời gian dài, sẽ đến, và ông không muốn để cho họ làm thế. Cuối cùng ông đã nhận được một cuộc phỏng vấn. Những cuộc nói chuyện này, chúng tôi vẫn tiếp tục với điều đó cho đến khi chúng tôi phát hiện ra điều gì không ổn. Và người đó đã hầu như không bước vào nữa, cho đến khi Đức Thánh Linh hiện lên qua đời sống của ông và gọi ra điều gì đó ông đã làm khi còn là một cậu bé làm bàn

thờ trong nhà thờ Công giáo. Ông nói, “Đó là sự thật. Đó là sự thật thực sự.” Nói, “Ông muốn nói là điều đó chống lại tôi?”

Tôi nói, “Đó là cái bóng duy nhất mà tôi có thể nhìn thấy trong cuộc đời của ông.”

⁷⁵ Quay trở lại và kể với bác sĩ, nói, “Được rồi, chuẩn bị mọi thứ lại với nhau bây giờ, chúng ta sẽ tiến hành một ca mổ.”

⁷⁶ Bác sĩ nói, “Chúng tôi sẽ kiểm tra lại trái tim cũ đó.” Và khi ông xem xét nó, ông ấy nói, “Anh không cần phẫu thuật.” Hiểu không?

⁷⁷ Nếu lòng chúng ta lên án chúng ta, chúng ta muốn được giải cứu hoàn toàn. Chúng ta không muốn nửa chừng, thừa hội thánh. Chúng ta muốn là một hội thánh thực sự hoặc không có hội thánh gì cả. Chúng ta muốn trở thành Cơ-đốc nhân thực sự hoặc không có Cơ-đốc nhân nào cả. Chúng ta muốn được giải cứu hoàn toàn khỏi thói quen của chúng ta, khỏi tội lỗi chúng ta, khỏi suy nghĩ xấu xa của chúng ta, khỏi việc làm xấu xa của chúng ta, khỏi sự căm thù của chúng ta, bất cứ điều gì chúng ta đã làm. Chúng ta muốn sự giải cứu hoàn toàn, để khi mọi người bước vào nhà thờ này, để được cầu nguyện cho, sẽ chỉ có một nhóm nhỏ này (có thể không hơn một, hoặc hai trăm) đang ngồi ở đây, nhưng họ sẽ hoàn toàn ở trong tay của Chúa. Và khi chúng ta cầu nguyện, thì Đức Chúa Trời sẽ nghe từ Thiên đàng. Đức Chúa Trời muốn ai đó mà Ngài có thể nắm giữ trong tay Ngài, ai đó mà Ngài có thể nói, “Ta tin tưởng vào. Ta có thể sai người này, đây tở đau yếu của Ta, đến Đền tạm Branham ở Jeffersonville, và nhóm người đó đồng một lòng.” Điều gì đó sẽ xảy ra.

⁷⁸ Chà, hãy nhìn xem Ngài làm gì cho chúng ta trong điều kiện chúng ta đang ở trong tình trạng đó. Ngài sẽ làm gì nếu chúng ta một lòng một dạ? Cách duy nhất chúng ta có thể làm điều đó, là hợp nhất tấm lòng của chúng ta với nhau bằng tình yêu thương anh em, vâng lời các chức viên của hội thánh, và mục sư, và mục sư vâng lời Đức Chúa Trời. Rồi Đức Chúa Trời làm việc qua mục sư, qua ban ngành, xuống trong hội thánh, và tất cả cùng nhau là một đơn vị trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời. Rồi Đức Chúa Trời sẽ nghe, khi chúng ta có một nhóm thống nhất. Hãy

để không có gì làm phiền anh em. Đừng mất tinh thần trước bất cứ điều gì.

⁷⁹ Vậy thì, đó là loại người mà Đức Chúa Trời đã phong cho để nhận lấy đất. Môi-se thì trọn vẹn, ông là một người không nhân nhượng. Nếu có những ồn ào và cãi vã, và vân vân, ông sẽ không nhân nhượng. Đó là điều Đức Chúa Trời muốn chúng ta bây giờ.

⁸⁰ Pha-ra-ôn muốn đồng ý, nói, “Môi-se, tất cả các người đều có thể đi, và, nhưng, các người hãy để lại con cái của mình, hoặc để lại một số gia súc của mình ở lại đây.”

⁸¹ Đó là cách ma quỷ muốn một Cơ-đốc nhân đến. “Anh tham gia giáo hội cũng được, nhưng anh đừng bao giờ tha thứ cho Jones. Không có hại gì nếu anh có thể mang vào...nếu anh có thể đi...Anh không cần phải từ bỏ việc hút thuốc, uống rượu, nói dối, ăn cắp, việc bắt bẻ, nói xấu sau lưng. Anh không cần phải từ bỏ điều đó. Cứ gia nhập giáo hội.”

⁸² Nhưng Môi-se không phải là người thỏa hiệp. Ông muốn được giải cứu hoàn toàn. Ông nói, “Chúng tôi sẽ không để lại một cái móng guốc nào ở đây. Chúng tôi sẽ mang mọi thứ mà thuộc về chúng tôi, khi chúng tôi đi thờ phượng Chúa.”

⁸³ Đó là cách hội thánh nên như vậy. “Chúng ta sẽ nhận lấy sự công bình. Chúng ta sẽ nhận lấy sự thánh thiện. Chúng ta sẽ nhận lấy Đức Thánh Linh. Chúng ta sẽ có một nhóm thống nhất khi chúng ta đến bàn thờ. Chúng ta sẽ là một nhóm thực sự. Chúng ta sẽ không để lại điều gì phía sau. Chúng ta sẽ lấy mọi thứ. Sẽ không còn một cái móng guốc nào ở lại đây.” Anh em biết đấy, và mọi người có thể cầu nguyện cách như vậy cho đến khi ma quỷ sẽ phải buông tay.

⁸⁴ Đó là cách Môi-se và nhóm của ông đã làm. Họ phải qua nơi đó và đến được dưới Huyết. Anh em để ý, cho đến khi họ đến được dưới Huyết, đã không có một sự giải cứu hoàn toàn. Môi-se, chính ông, đã hợp nhất với Đức Chúa Trời, nhưng Y-sơ-ra-ên thì không. Vẫn còn có tội lỗi. Và họ đã lằm bằm chống lại Môi-se, và họ nói, “Tại sao, tại sao ông lại làm điều này? Ông khiến chúng tôi gặp nhiều rắc rối hơn.” Bởi vì, Pha-ra-ô đã tăng gấp đôi lượng gạch họ phải làm, và mọi thứ. Đó là Môi-se; ông hoàn toàn

ở trong tay Đức Chúa Trời, hoàn toàn được giải thoát khỏi việc chần chừ, để chần giữ chừ của Đức Chúa Trời. Bản thân ông, ông đã hoàn toàn được giải cứu. Nhưng dân sự không được giải cứu, bởi vì vẫn có những tiếng lầm bầm giữa họ.

⁸⁵ Một đêm nọ khi Đức Chúa Trời ra lệnh giết một con chiên, hình bóng về Đấng Christ, và huyết được nhúng vào cây kinh giới, mà, chỉ là cổ lũng (thông thường, khiêm tốn), và đặt cây đinh lạng trên cửa và trên các cột trụ, đó là khi Y-sơ-ra-ên trở nên hoàn toàn được giải cứu, không một cái móng guốc nào còn để lại. Tất cả những gì thuộc về họ đã được giải cứu. Gia đình của họ, những người thân yêu của họ, và mọi thứ đã được giải cứu khi họ hoàn toàn đến dưới huyết.

⁸⁶ Đó là khi hội thánh sẽ được giải cứu hoàn toàn, khi mọi thứ đều đến dưới Huyết. Khi tội lỗi của bạn đến dưới Huyết, khi việc hút thuốc của bạn, khi sự đánh bạc của bạn, khi sự gian lận của bạn, khi sự trộm cắp của bạn, khi việc nói dối của bạn, khi mọi thứ được đưa ra dưới Huyết, thì sẽ có một sự giải cứu hoàn toàn. Bạn làm sai với người nào đó, hãy làm cho nó đúng. Bạn không thể mang điều đó đến dưới Huyết, nó sẽ không ở lại. Bạn không thể mang theo nó. Điều gì đó sẽ không cho phép bạn làm điều đó. Khi bản thân của bạn hoàn toàn, hoàn toàn được mang đến dưới Huyết, sẽ có một sự giải cứu hoàn toàn; lúc đó bạn sẽ có một sự tự do như bạn chưa từng biết trước đây bao giờ. Khi mọi thứ được đem đến dưới Huyết, được mang vào trong sự quy phục cho Vương Quốc của Đức Chúa Trời, thì sẽ có một sự giải cứu thực sự.

⁸⁷ Chúa Jêsus là con người trọn vẹn, hoàn toàn. Ngài có thể khóc như một con người. Ngài có thể ăn như một con người. Ngài có thể bị mệt mỏi như một con người. Ngài là một con người trọn vẹn, hoàn toàn, trong bản thể vật chất của Ngài. Và trong Thánh Linh của Ngài, Ngài là Đức Chúa Trời trọn vẹn, hoàn toàn, nên Ngài đã làm cho xác thịt của Ngài phục tùng Thánh Linh mà ở trong Ngài. Bạn thấy đấy, Ngài đã bị cám dỗ trong mọi cách như chúng ta. Ngài là một người, không phải một Thiên sứ. Ngài là một con người. Ngài cũng có những sự ham muốn và những sự cám dỗ, giống như chúng ta. Kinh Thánh nói rằng Ngài đã thế.

Ngài là một người, không phải là một Thiên sứ ở trên sự cám dỗ. Hê-bơ-rơ 1 nói, rằng, “Ngài là...” Hê-bơ-rơ 1:4 nói, “Ngài được tạo ra thấp hơn các Thiên sứ.” Ngài là một con người, hoàn toàn là một con người; rằng Đức Chúa Trời đã lấy một người hoàn toàn, để mang lại sự giải cứu hoàn toàn, và Ngài làm Ngài đầy dẫy với Thánh Linh của Ngài. Đức Thánh Linh đã ở trong Ngài, không có giới hạn. Và Ngài đã bị cám dỗ như chúng ta. Và Ngài hoàn toàn là Đức Chúa Trời. Ngài đã chứng minh điều đó khi Ngài làm cho kẻ chết sống lại, khi Ngài ngăn chặn thiên nhiên, biển gầm và gió mạnh. Khi Ngài nói với cây cối, và vân vân, chúng đã vâng lời Ngài. Ngài là Đức Chúa Trời, bên trong. Và Ngài có thể là con người, vì Ngài là con người, nhưng Ngài hoàn toàn và trọn vẹn giao phó chính Ngài (như một con người) vào trong tay Đức Chúa Trời, để hầu việc Đức Chúa Trời.

⁸⁸ Và Ngài là tấm gương của chúng ta. Chúng ta là những người nam và những người nữ. Chúng ta cũng là những Cơ-đốc nhân. Nếu Ngài là tấm gương của chúng ta, chúng ta hãy hoàn toàn phó thác mình trong tay Đức Thánh Linh, để chúng ta có thể trở thành thần dân của Vương Quốc Đức Chúa Trời.

⁸⁹ Ngài hoàn toàn là một người; Ngài hoàn toàn là Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài đã đầu phục những phần tự nhiên của Ngài cho Ngài...và những phần thể chất của Ngài, và ý riêng Ngài, những việc làm riêng của Ngài, và sự quan tâm riêng của Ngài, và, “Ta chỉ làm điều chi đẹp lòng Cha.” Thế đấy. Hoàn toàn được giao phó từ con người. Các thầy tế lễ đến với Ngài, những người vĩ đại, và nói, “Ra-bi, *như vậy như vậy*,” và cố gắng mua chuộc Ngài vào các hiệp hội và giáo phái của họ. Nhưng Ngài đã được giải cứu hoàn toàn vì Ngài tin cậy nơi Đức Chúa Trời.

⁹⁰ Chẳng phải tác giả Thi thiên đã nói, “Ngài sẽ giải cứu Người, vì Người đã hoàn toàn tin cậy nơi Ta”? Hiểu không? “Ta sẽ giải cứu Con Yêu Dấu của Ta khỏi bầy chó, bởi vì Người đã tin cậy nơi Ta.”

⁹¹ Giờ nào đó khi chúng ta đi đến cuối cuộc hành trình của cuộc đời, tôi muốn nó dành cho tôi. Tôi biết bạn muốn nó dành cho của bạn. Tôi muốn Ngài phán, “Ta sẽ giải cứu người khỏi hàm của sự chết, vì người đã tin cậy nơi Ta. Vào buổi sáng phục sinh,

Ta sẽ giải cứu người khỏi mồ mả, hoàn toàn giải cứu người, cả linh hồn, thể xác và Thánh Linh, vì người đã tin cậy nơi Ta.”

⁹² Tất cả các công việc của Chúa Jêsus đã hoàn tất. Mọi việc đã hoàn tất, toàn bộ, được giải cứu. Ngài đã giải cứu hoàn toàn người phung khỏi bệnh phung. Ngài đã giải cứu hoàn toàn người đàn bà bị băng huyết, khỏi vấn đề của bà. Ngài hoàn toàn đã giải cứu thế gian khỏi tội lỗi, khi Ngài chết vào ngày chuộc tội. Ngài hoàn toàn giải quyết mọi tội lỗi. Ngài đã giải cứu hội thánh. Vì vậy chúng ta không cần phải sống nghèo thiếu, thừa dân sự. Chúng ta không cần phải sống trong tình trạng bại trận, bởi vì Ngài đã đánh bại ma quỷ và nắm lấy tất cả các quyền thống trị và quyền lực, và khuất phục chúng dưới chân của Ngài, và chúng không có quyền hợp pháp để cai trị anh em. Chúng ta là những Cơ-đốc nhân, được đầy dẫy Đức Thánh Linh. Chúng ta không cần phải ra... để ma quỷ ra lệnh cho chúng ta. Đấng Christ đã giải cứu chúng ta, sự giải cứu hoàn toàn; giải cứu chúng ta khỏi điều ác, giải cứu chúng ta khỏi tội lỗi, giải cứu chúng ta khỏi những thói quen, giải cứu chúng ta khỏi việc nói chuyện phiếm, giải cứu chúng ta khỏi—khỏi những kẻ đê tiện, giải cứu chúng ta khỏi tất cả những thứ tục tĩu. Ngài đã hoàn toàn giải cứu chúng ta và đặt chúng ta vào bàn tay thánh của Ngài; một sự giải cứu hoàn toàn, trọn vẹn.

⁹³ Ngài giải cứu sự đau ốm của chúng ta. Ngài giải cứu chúng ta khỏi sự đau ốm, vì chúng ta có một chứng thư quyền sở hữu với điều đó. Halêlugia! “Vì Ngài đã vì sự vi phạm của chúng ta mà bị thương, bởi lần roi Ngài chịu chúng ta được lành bệnh.” Ngài là Đấng Chữa Lành của chúng ta. Đó là lý do tại sao người phụ nữ, nhỏ bé, tội nghiệp bị bại liệt này, đang cố gắng chăm sóc người chồng sắp chết vì bệnh ung thư, chị đã bước vào lãnh vực trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Chị có niềm tin. Và chị... Các bác sĩ đã làm tất cả những gì họ có thể, vì vậy chị đã làm theo sự giáo huấn của Đức Chúa Trời và đã hoàn toàn được giải cứu.

⁹⁴ Các môn đồ đã được giải cứu hoàn toàn, được giải cứu tuyệt đối hoàn toàn. Tại sao? Vì họ được đầy dẫy Đức Thánh Linh một cách trọn vẹn và hoàn toàn. Khi bạn, chỉ là một thành viên giáo

hội và đã bắt tay với mục sư, hoặc một số...có một chút loại kinh nghiệm nhỏ nào đó về việc nhảy lên, la hét, hay nói tiếng lạ, hoặc điều gì khác; và trong lòng bạn vẫn còn sự gian ác, hành vi kỳ quặc, việc nói dối, việc hút thuốc, ham muốn phụ nữ; có điều gì đó chưa xảy ra. Có điều gì đó không ổn. “Vì kẻ nào yêu mến thế gian, hoặc những sự việc thuộc về thế gian, thì tình yêu của Đức Chúa Trời không ở trong người ấy.” Bạn đã bị lừa dối. “Bởi bông trái của họ mà người sẽ nhận biết họ.”

⁹⁵ Tất cả chúng ta đều muốn được hợp nhất với nhau, với Đức Thánh Linh. Mọi thành viên nên được hiệp nhất, hiệp một với nhau. Tình yêu của Đức Chúa Trời được trải rộng trong tâm hồn chúng ta, bởi Đức Thánh Linh. Nó tẩy rửa chúng ta khỏi mọi điều bất nghĩa. Chúng ta được giải cứu khỏi những việc của thế gian. Chúa Jêsus phán, “Điều này thiên hạ sẽ biết rằng các ngươi là môn đồ của Ta, khi các ngươi có tình yêu thương, với nhau.” Khi một thành viên yêu thành viên kia rất nhiều đến mức sẽ chết vì điều đó.

⁹⁶ Khi một điều xấu xa bắt đầu, thế giới bên ngoài, một số phụ nữ đến cùng và nói, “Bây giờ, nhìn này, bạn thân mến. Sẽ tốt hơn cho bạn nếu bạn đã làm *điều này*, hoặc làm *điều kia*, mặc *cái này*, hoặc làm *điều kia*, hoặc đã làm *điều này*, và thoát khỏi nhóm thánh quá máu đó,” hoặc tương tự như vậy, chúng ta được hiệp nhất với Đức Chúa Trời!

⁹⁷ Bạn nói, “Chà, Anh Branham, đó là một sự cảm dỗ khủng khiếp.” Nhưng Đấng Christ đã chết vì mục đích đó. Ma quỷ bị đánh bại. Chúng ta muốn giải phóng toàn bộ. Chúng ta muốn có một nhà thờ thuần khiết và trong sạch và không pha trộn, được rửa sạch trong Huyết Chiên Con, và đầy đầy Đức Thánh Linh, và những dấu hiệu và những dấu kỳ và phép lạ. [Băng trống—Bt.] ... hoàn toàn giải cứu mọi người. [Băng trống].

⁹⁸ Lạy Chúa kính yêu, Ngài không nhận các sự việc trừ khi nó được giải cứu hoàn toàn. Ngài không thể nhận một cửa lễ với một vết nhơ trên đó. Ngài sẽ không bao giờ nhận một lời cầu nguyện, mà có tội lỗi trở lại trong cuộc đời của người đó. Ngài thật không thể làm điều đó, Chúa ôi. Ngài đã không làm điều đó trong những thời đại đã qua, và Ngài không thể làm điều đó ngày hôm nay.

Nhưng của lễ phải không tì vết. Chúa là Đức Chúa Trời ôi, khi chúng con đặt chính mình trên bàn thờ, một đời sống hy sinh, lấy đi khỏi chúng con, Ôi Chúa, tất cả vết nhơ của tội lỗi. Con hoàn toàn đặt linh hồn con, và thể xác con, và sức lực của con, những nỗ lực của con, với hội thánh này sáng nay, trên bàn thờ. Xin thanh tẩy chúng con bằng Huyết Ngài, và tha thứ cho chúng con mọi tội lỗi mà chúng con đã gây ra. Và cầu xin Đức Thánh Linh lớn luôn ở trong chúng con rất dồi dào, và sự Hiện diện của Ngài sẽ đi với chúng con từ đền tạm này sáng hôm nay, để chúng con tự biết rằng Ngài đã tha thứ cho chúng con. Sau đó lời cầu nguyện sẽ là, “Xin tha thứ cho những vi phạm của chúng con như chúng con tha thứ cho những người phạm tội cùng chúng con.” Xin nhậm lời, Chúa ôi.

⁹⁹ Xin Ngài ở gần chúng con bây giờ, ban phước cho chúng con và giữ chúng con cho đến khi chúng con gặp lại nhau vào buổi nhóm tối. Xin cho chúng con được đến với đôi tay trong sạch và tấm lòng thanh khiết, để Ngài sẽ không từ chối, vì chúng con muốn có sự giải cứu hoàn toàn và toàn diện khỏi bất cứ điều gì, Chúa ôi, mà sẽ ngăn trở chúng con trở thành sự sáng của thế gian; một ngọn đèn đặt trên đồi, không phải một cái thùng úp trên nó, mà là một ngọn đèn đặt trên đồi, mang lại ánh sáng dẫn đường cho đôi chân của mọi người đi đúng hướng. Xin nhậm lời, Cha ôi. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus, và vì sự Vinh hiển Ngài. A-men.

¹⁰⁰ Tôi sẽ yêu cầu Doc...Tôi nghĩ anh ấy ở phía sau đó, hoặc một trong những chấp sự có mặt. Rằng hội thánh có thể đọc được điều này, Doc, hãy đặt nó lên bảng thông báo để hội thánh có thể nhìn thấy nó khi họ đi ra. Và rồi Anh Collins, nếu anh ấy ở đây... Anh Collins có ở đây không? Đưa cho anh ấy cái khác này.

¹⁰¹ Và, được rồi, thưa anh, và chúng ta sẽ thấy điều gì...[Anh Branham dừng lại và đọc thầm một ghi chú—Bt.] Đó là ai đó muốn phỏng vấn. Điều đó luôn được chấp nhận. Chúng tôi rất vui mừng.

Và tôi có một số cuộc phỏng vấn. Các bạn thấy đấy, việc bạn phải làm là gọi đến số của chúng tôi ở đó. Chúng tôi—chúng tôi đã gặp rất nhiều rắc rối ở nhà, hội thánh biết điều đó. Đây là

những người lạ. Hội thánh biết về nó. Nên có một mảnh giấy nhỏ được đặt...Tôi cũng sẽ đặt nó ở đây, trong nhà thờ, cho những ai đến. Các bạn thấy đấy, có rất nhiều người, mà chúng ta không thể chăm sóc hết họ, vì họ đến theo số lượng. Hiểu không? Và chúng ta...Nếu bạn chỉ gọi số BUtler 2-1-5-1-9, BUtler. [Số điện thoại đã được thay đổi.—Bt.] Và thành viên nào mà thấy người nào có nhu cầu, tôi luôn vui mừng khi gặp mọi người. Nhưng chúng ta có một hệ thống thường lệ. Có một số người đã gọi rồi, nhiều, đấy. Và chúng tôi chỉ đến gần, từng người một, khi chúng tôi đến. Sau đó có...Đã từng có, chúng tôi từng làm kiểu đó cách bữa bãi, bất cứ cách nào, bỏ qua, nhảy cóc, dân sự trở về nhà thất vọng và mọi thứ. Bây giờ họ có mọi thứ theo thứ tự. Và đó là những gì chúng tôi đang cố gắng nói đến bây giờ, đấy, sắp xếp mọi thứ theo thứ tự, thật hoàn hảo.

Và tôi sẽ vui mừng khi thấy nhóm thân yêu này, nếu họ chỉ gọi số BUtler 2-15-19 (1-5-1-9), và Ông Mercier hoặc Ông Goad, người, sẽ trả lời điện thoại và cho bạn biết chính xác khi nào bạn có thể có một cuộc hẹn. Chúng tôi có một chỗ ở ngoài đó, có gắn máy điều hòa, và sẵn sàng tiếp đón mọi người và cầu nguyện cho họ. Chúng tôi chỉ vui làm điều đó.

¹⁰² Bây giờ, lý do tôi không đến nhà thờ, nhiều người nghĩ rằng tôi cố gắng tránh xa mọi người; không phải. Tôi đang cố gắng để—để theo đúng trật tự. Hiểu không? Đó là những gì tôi muốn trở thành, chỉ sẽ không thể hiện sự tôn trọng của con người. Mỗi người, bất cứ ai, bất cứ ở đâu, bất cứ lúc nào, hãy xem; màu da, tín ngưỡng không liên quan gì với nó. Chúng tôi đến ngay đó và gặp gỡ mọi người. Và nếu họ có nhu cầu, chúng tôi ở lại ngay với Chúa cho đến khi việc đó được giải quyết. Nếu họ muốn biết bất cứ điều gì về các buổi nhóm, dĩ nhiên, chúng tôi sẽ lưu tâm điều đó và sắp xếp nó. Đó chỉ là sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh. Và đó là...Theo cách đó, tôi nghĩ chỉ là, nó làm cho mọi người đều bình đẳng như nhau. Do đó, không có sự thiên vị về người nào, không có thiên vị.

¹⁰³ Có những người nào đến để cầu nguyện cho, sáng nay, mà bị đau và muốn được cầu nguyện cho không? Được rồi. Không có.

Thế thì chúng ta hãy hát bài hát hay cho...cho sự thờ phượng. Chúng ta có thể hát bài gì sáng nay? “Điều gì có thể lấy đi tội lỗi tôi?” Anh biết bài đó không, Teddy? “Không gì ngoài Huyết Chúa Jêsus.” Điều gì có thể...

[Một chị trong hội chúng kể về một bà bị bệnh rất nặng—Bt.]
Được rồi, thưa quý vị. Chị muốn cầu nguyện cho chị ấy bây giờ chứ?

Tôi sẽ cầu nguyện cho người phụ nữ đó. Đặt tay lên người phụ nữ này ở đây. Thế thì, mời các bạn cúi đầu với tôi, cách im lặng bây giờ. [Anh Branham rời khỏi micrô bục giảng—Bt.]

¹⁰⁴ Lạy Chúa kính yêu, có một người phụ nữ bị ốm nặng. Chị của chúng con cho biết thân thể của chị ấy, thậm chí để loại bỏ bệnh ung thư từ những người khác, để đứng trong khoảng trống, cho những người khác. Nhưng Ngài giải cứu chị ấy khỏi điều đó, Chúa ôi, cách đây vài ngày, khi những điều đó được biết đến. Chỉ để chị ấy nhận ra nó, chính chị ấy, thế thì, Chúa ôi, chị ấy sẽ biết rằng nó đến từ Ngài. Con đặt tay lên chị, và cầu xin sự thương xót cho người phụ nữ khác mà chị ấy đang đứng thay. Cầu xin ân điển của Đức Chúa Trời, Quyền năng của Đức Thánh Linh...Có điều ác nào trong lòng chúng con, Chúa ôi, xin bày tỏ điều đó cho chúng con, trước tiên, rồi chúng con sẽ đi, làm cho nó đúng. Rồi chúng con biết rằng chúng con được ơn với Đức Chúa Trời, chúng con có sự bình an với Đức Chúa Trời, chúng con nhận được điều chúng con cầu xin, bởi vì chúng con không bị định tội. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con cầu nguyện trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Được rồi. [Anh Branham trở lại với bục giảng—Bt.]

Điều gì có thể rửa sạch tội lỗi tôi?
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus;
Điều gì làm tôi khỏe lại được chẳng?
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

Ồ, dòng huyết kỳ diệu biết bao
Cho tôi sạch trắng như tuyết;
Không có nguồn chi khác đâu,
Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

¹⁰⁵ Bao nhiêu người cảm thấy rằng tất cả tội lỗi của mình đều ở dưới Huyết? Chúng ta hãy hát bài đó với bàn tay chúng ta giơ lên bây giờ.

Điều gì có thể rửa sạch tội lỗi tôi?
 Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus;
 Điều gì làm tôi khỏe lại được chẳng?
 Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

Bây giờ khi chúng ta thả tay xuống, chúng ta hãy bắt tay nhau.

Kỳ diệu thay...

Được rồi, tất cả quay quanh.

...trắng như tuyết;
 Không có nguồn chi khác đâu,
 Không gì ngoài ra Huyết Chúa Jêsus.

Các bạn yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]
 A-men.

Ô, thật tôi yêu Jêsus biết bao,
 Ô, thật tôi yêu Jê-...

Vậy thì hãy ở lại với điều đó, nào. Mọi người giữ lấy Đức Chúa Trời.

Tôi yêu Jêsus biết bao,
 Vì Ngài đã yêu tôi trước.
 Tôi sẽ không bao giờ từ bỏ...

SỰ GIẢI CỨU HOÀN TOÀN VIE59-0712

(A Total Deliverance)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 12 tháng Bảy, năm 1959, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org